

N:o 16.

Ank. till Riksd. Kansli den 3 Juni 1883, kl. 3 e. m.

Memorial, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut i vissa delar af Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 7 angående allmänna bevillningen.

Enligt till Bevillnings-Utskottet ankomna protokollsutdrag hafva Kamrarne fattat skiljaktiga definitiva beslut i de delar af Utskottets Betänkande N:o 7 angående allmänna bevillningen, som här nedan omförmälas.

1:o.

Under 5:te punkten hade Utskottet hemställt, bland annat, att förra delen af § 3 mom. 1 i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst måtte erhålla följande lydelse:

“Fast egendom skall uppskattas till sitt verkliga värde. Detta värde bestämmes med ledning af de om hvarje särskild egendoms storlek, beskaffenhet och afkastning inhemtade upplysningar samt erhållna uppgifter om arrende- eller hyresafgifter, köpeafhandlingar och värderingar för egendomens belåning eller försäkrande mot brandskada“.

Denna hemställan har Andra Kammaren bifallit, hvaremot Första Kammaren för sin del, med bifall till Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning, beslutit, att berörda stadgande skall erhålla följande lydelse:

“Fast egendom skall uppskattas till sitt verkliga värde med ledning af köpeafhandlingar, arrende- eller hyresafgifter, värderingar för samma

Bih. till Riksd. Prot. 1883. 5 Saml. 1 Afd. 15 Häft.

egendoms belåning eller försäkrande mot brandskada samt öfriga om hvarje särskild egendoms storlek, beskaffenhet och afkastning erhållna uppgifter eller inhemtade upplysningar.“

För frågans afgörande genom gemensam omröstning föreslår Utskottet följande voteringsproposition:

“Den, som bifaller Bevillnings-Utskottets, af Andra Kammaren godkända hemställan att förra delen af § 3 mom. 1 i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst skall erhålla följande lydelse:

“*Fast egendom* skall uppskattas till sitt *verkliga* värde. Detta värde bestämmes med ledning af de om hvarje särskild egendoms storlek, beskaffenhet och afkastning inhemtade upplysningar samt erhållna uppgifter om arrende- eller hyresafgifter, köpeafhandlingar och värderingar för egendomens belåning eller försäkrande mot brandskada;“
röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen lika med Första Kammaren beslutit, att ifrågavarande stadgande skall erhålla följande lydelse:

“*Fast egendom* skall uppskattas till sitt *verkliga* värde med ledning af köpeafhandlingar, arrende- eller hyresafgifter, värderingar för samma egendoms belåning eller försäkrande mot brandskada samt öfriga om hvarje särskild egendoms storlek, beskaffenhet och afkastning erhållna uppgifter eller inhemtade upplysningar“.

2:o.

Under 5:te punkten hade Utskottet vidare hemställt, att senare delen af samma moment måtte erhålla följande lydelse: »skolande der- vid värdet af torfmosse och växande skog, som innehafves af annan än jordegaren, ej tagas i beräkning, enär inkomst deraf beskattas enligt § 8 mom. 2 b)“.

Denna hemställan har Första Kammaren bifallit, hvaremot Andra Kammaren för sin del uteslutit ifrågavarande stadgande ur författningsförslaget.

För frågans afgörande genom gemensam omröstning föreslår Utskottet följande voteringsproposition:

“Den, som bifaller Bevillnings-Utskottets, af Första Kammaren godkända hemställan, att senare delen af § 3 mom. 1 i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst må erhålla följande lydelse: “skolande dervid värdet af torfmosse och växande skog, som innehafves af annan än jordegaren, ej tagas i beräkning, enär inkomst deraf beskattas enligt § 8 mom. 2 b);“
röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen lika med Andra Kammaren beslutit, att ifrågavarande stadgande skall ur författningsförslaget utgå“.

3:o.

Under 5:te punkten hade Utskottet vidare hemställt, att det i § 11 mom. 2 stycket b) förekommande stadgande om befrielse i visst fall för jernkontoret från utgörande af inkomstbevillning måtte erhålla följande lydelse:

“jernkontoret, i den mån detta verks vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål“.

Denna hemställan har Andra Kammaren bifallit, hvaremot Första Kammaren för sin del beslutit, att ifrågavarande del af § 11 skall erhålla följande lydelse:

“jernkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lemnar utdelning åt sina delägare“.

För frågans afgörande genom gemensam omröstning föreslår Utskottet följande voteringsproposition:

“Den, som bifaller Bevillnings-Utskottets, af Andra Kammaren godkända hemställan, att det i § 11 mom. 2. stycket b) af samma Utskotts förslag till förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst förekommande stadgande om befrielse i visst fall för

jernkontoret från utgörande af inkomstbevillning må erhålla följande lydelse:

“jernkontoret, i den mån detta verks vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål“; röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen lika med Första Kammaren beslutit, att ifrågavarande del af § 11 i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst skall erhålla följande lydelse:

“jernkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lemnar utdelning åt sina delägare.“

4:o.

Utskottet hade vidare hemställt, att i § 11 mom. 2 måtte bland de från utgörande af inkomstbevillning frikallade under punkten g) upptagas “gåfvo- och understödstagare: för gåfva eller understöd af enskild gifvare“.

Denna hemställan har Första Kammaren bifallit, hvaremot Andra Kammaren för sin del beslutit, att det sålunda föreslagna stadgandet skulle ur författningsförslaget utgå.

För frågans afgörande genom gemensam omröstning föreslår Utskottet följande voteringsproposition:

“Den, som bifaller Bevillnings-Utskottets, af Första Kammaren godkända hemställan, att i § 11 mom. 2 af förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst måtte bland de från utgörande af inkomstbevillning frikallade under punkten g) upptagas “gåfvo- och understödstagare: för gåfva eller understöd af enskild gifvare“, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen lika med Andra Kammaren beslutit, att orden "gåfvo- och understödstagare: för gåfva eller understöd af enskild gifvare" skola ur § 11 mom. 2 af författningsförslaget utgå.

5:o.

Utskottet hade vidare hemställt, dels att § 19 mom. 4 måtte erhålla följande lydelse:

"Skattskyldig, som underlåter att inom föreskrifven tid aflemna infordrad uppgift, hvarom stadgas i § 18, hafve förlorat rätten att fullfölja talan mot pröfningsnämndens beslut i fråga om beloppet af den inkomst, som uppgiften skolat afse, utom i de fall, då pröfningsnämnden uppskattat inkomsten till högre belopp än det af taxeringsnämnden antagna eller ock inkomst först af pröfningsnämnden till bevillning taxerats, för hvilka fall talan må fullföljas i fråga om det belopp, hvarmed taxeringen blifvit af pröfningsnämnden förhöjd, eller den nya taxering, som genom pröfningsnämndens beslut uppkommit"; dels ock att § 62 mom. 1 måtte erhålla följande lydelse:

"Har skattskyldig icke hos pröfningsnämnd öfverklagat taxeringsnämnds beslut, i hvad honom rör, och varder den hos taxeringsnämnden åsatta taxering af pröfningsnämnden lemnad oförändrad eller nedsatt, må emot pröfningsnämnds beslut vidare talan icke af skattskyldig föras.

Eljest må besvär öfver pröfningsnämnds beslut anföras af skattskyldig, som icke till följd af stadgandet i § 19 mom. 4 förlorat rätt till talan, äfvensom af kronans ombud eller af vederbörande kommun, och skola besvären, ställda till kammarrätten, ingifvas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande före klockan tolf å sista helgfria dag i December månad det år, taxeringen egt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda till pröfning upptagna. Sedan öfver inkomna besvär förklaring från vederbörande infordrats, och tillsedt blifvit, att vid besvärshandlingarne varda fogade så väl utdrag af taxeringslängd och beskattningsnämndernas protokoll, i hvad de den öfverklagade taxeringsfrågan angå, som ock de till bemälde nämnder i frågan ingifna handlingar, hvilka, så vidt de ej hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande finnas förvarade, genom klagandens försorg anskaffas, insänder Kongl. Maj:ts befallningshafvande till kammarrätten samtliga handlingarne ejmte eget utlåtande."

Hvad Utskottet sålunda hemställt har Första Kammaren bifallit, hvaremot Andra Kammaren för sin del med afseende å § 19 mom. 4 utbytt orden "högre belopp" mot "annat belopp" och utslutit senare delen af momentet från och med orden "för hvilka fall", samt med afseende å § 62 mom. 1 utslutit orden "eller nedsatt", under det Kammaren i öfrigt godkänt Utskottets hemställan.

Då dessa frågor stå i det samband med hvarandra, att de torde böra i ett sammanhang afgöras, får Utskottet för frågornas afgörande genom gemensam omröstning föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som bifaller Bevillnings-Utskottets, af Första Kammaren godkända hemställan, att dels § 19 mom. 4 i förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst må erhålla följande lydelse:

»Skattskyldig, som underlåter att inom föreskrifven tid aflemna infordrad uppgift, hvarom stadgas i § 18, hafve förlorat rätten att fullfölja talan mot pröfningsnämndens beslut i fråga om beloppet af den inkomst, som uppgiften skolat afse, utom i de fall, då pröfningsnämnden uppskattat inkomsten till högre belopp än det af taxeringsnämnden antagna eller ock inkomst först af pröfningsnämnden till bevillning taxerats, för hvilka fall talan må fullföljas i fråga om det belopp, hvarmed taxeringen blifvit af pröfningsnämnden förhöjd, eller den nya taxering, som genom pröfningsnämndens beslut uppkommit»;

dels ock § 62 mom. 1 af samma förordning må erhålla följande lydelse:

»Har skattskyldig icke hos pröfningsnämnd öfverklagat taxeringsnämnds beslut, i hvad honom rör, och varder den hos taxeringsnämnden åsatta taxering af pröfningsnämnden lemnad oförändrad eller nedsatt, må emot pröfningsnämnds beslut vidare talan icke af skattskyldig föras.

Eljest må besvär öfver pröfningsnämnds beslut anföras af skattskyldig, som icke till följd af stadgandet i § 19 mom. 4 förlorat rätt till talan, äfvensom af kronans ombud eller af vederbörande kommun, och skola besvären, stälda till kammarrätten, ingifvas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande före klockan tolf å sista helgfria dag i December månad det år, taxeringen egt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda till pröfning upptagna. Sedan öfver inkomna besvär förklaring från vederbörande infordrats, och tillsedt blifvit, att vid besvärshandlingarne varda fogade så väl utdrag af taxeringslängd och beskattningsnämndernas protokoll, i hvad de den öfverklagade taxeringsfrågan angå, som ock de till bemälda nämnder i frågan ingifna handlingar, hvilka, så vidt de ej hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande finnas förvarade, genom klagandens försorg anskaffas, insänder Kongl. Maj:ts

befallningshafvande till kammarrätten samtliga handlingarne jemte eget utlåtande», röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen lika med Andra Kammaren beslutit, att § 19 mom. 4 skall erhålla följande lydelse:

»Skattskyldig, som underlåter att inom föreskrifven tid aflemna infordrad uppgift, hvarom stadgas i § 18, hafve förlorat rätten att fullfölja talan mot pröfningsnämndens beslut i fråga om beloppet af den inkomst, som uppgiften skolat afse, utom i de fall, då pröfningsnämnden uppskattat inkomsten till annat belopp än det af taxeringsnämnden antagna eller ock inkomst först af pröfningsnämnden till bevillning taxerats»;

samt § 62 mom. 1 följande lydelse:

»Har skattskyldig icke hos pröfningsnämnd öfverklagat taxeringsnämnds beslut, i hvad honom rör, och varder den hos taxeringsnämnden åsatta taxering af pröfningsnämnden lemnad oförändrad, må emot pröfningsnämnds beslut vidare talan icke af skattskyldig föras.

Eljest må besvär öfver pröfningsnämnds beslut anföras af skattskyldig, som icke till följd af stadgandet i § 19 mom. 4 förlorat rätt till talan, äfvensom af kronans ombud eller af vederbörande kommun, och skola besvären, stälda till kammarrätten, ingifvas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande före klockan tolf å sista helgfria dag i December månad det år, taxeringen egt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda till pröfning upptagna. Sedan öfver inkomna besvär förklaring från vederbörande infordrats, och tillsedt blifvit, att vid besvärshandlingarne varda fogade såväl utdrag af taxeringslängd och beskattningsnämndernas protokoll, i hvad de den öfverklagade taxeringsfrågan angå, som ock de till bemålde nämnder i frågan ingifna handlingar, hvilka, så vidt de ej hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande finnas förvarade, genom klagandens försorg anskaffas, insänder Kongl. Maj:ts befallningshafvande till kammarrätten samtliga handlingarne jemte eget utlåtande.»

6:o.

Utskottet hade slutligen hemställt, att § 21 måtte erhålla följande lydelse:

»En hvar skattskyldig, som icke enligt denna förordning är pliktig att aflemna uppgift för taxeringen, vare obetaget att meddela upplysning om sina inkomsters och tillgångars verkliga belopp, samt dervid likaledes uppgifva de afdrag, som han vid inkomstens beräkning anser sig berättigad att på grund af § 10 mom. 4 tillgodonjuta. Sålunda frivilligt meddelad uppgift, hvars offentliggörande den skattskyldige förklarar sig icke medgifva, må endast inför beredningen och, med den skattskyldiges samtycke, inför taxerings- eller pröfningsnämnden företas, men icke utan hans samtycke i nämndens protokoll intagas; skollande, sedan frågan om samme skattskyldigs taxering blifvit afgjord, sådan uppgift till honom återställas eller bevisligen förstöras af den, som densamma emottagit.»

Denna hemställan har Första Kammaren bifallit, hvaremot Andra Kammaren godkänt förslaget med den förändring att efter de i senare punkten förekommande begynnelseorden »Sålunda frivilligt meddelad» inskjutits orden »så ock enligt § 18 infortrad».

Då emellertid § 18 blifvit af båda Kamrarna till Utskottet återförvisad samt Utskottet ännu icke varit i tillfälle att med anledning af denna återremiss afgifva utlåtande, lärer den ifrågasatta förändringen i lydelsen af § 21, hvilken icke är af beskaffenhet att kunna göras till föremål för gemensam omröstning, nu icke böra till pröfning företagas, utan kommer Utskottet att härom framdeles afgifva yttrande; hvilket Utskottet skolat

för Riksdagen anmäla.

Stockholm den 3 Juni 1883.

På Utskottets vägnar:

A. G:SON BENNICH.

Herr *E. G. Boström* har anhållit få antecknadt, att han icke deltagit i justeringen af detta memorial.